

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

74. An illegitimo, & maximè spurio, aut etiam irregulari competere possit
iusp. & præsentare.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Sectio I. Caput I.

34

mirum posse etiam uxorem praesentare, ac locum esse præventioni inter virum ac uxorem, & uno praesentante, alium non posse illum impedire, etiam in variatione; in dubio tamen prævalere præsentationem uxoris; ita docent Laym. loc. cit. Pirh. cit. n. 17. Zoësius h. tit. n. 36. Garc. n. 177. citans Gutt. ubi ante n. 3. Rebuff. de nominat. q. 17. n. 5. Roch. v. ipse v. q. 28. Tiraq. post leges conub. gl. ult. n. 5. item Molin. de primog. l. 1. c. 24. n. 3. contra Abb. in l. fin. de concess. prob. n. 8. But. Imol. ibidem. Felin. in c. cum olim. de major. & Abba. n. 2. Azor. p. 2. l. 6. c. 21. q. 16. & alios apud Garciam & Baëzam de decima tutorum c. 23. n. 30. contrario nixos fundamento; nimur quod mari-
tus non sit Dominus dotis, sed uxor, juxta l. in com-
munibus. c. de jure dotum. Et esto, Dominus sit & ad-
ministrator bonorum dotalium, & ipsi beantur
eorum fructus & commoditas, id tamen intelligendu-
m de instantium commoditatibus, quae ad
onera matrimonii sustinenda conferre posunt; ad
hunc enim finem confertur dos; iura autem patrona-
tus ad id servire nequeunt. Medium viam ingre-
ditur Castrop. n. 29. ex Covar. pract. q. c. 28. per to-
rum; dum ait, si bona in dotem dentur astiti-
mationem, quæ facit emptionem (quando autem hoc
contingat vide apud Covar. ibidem) marito, non uxori
competit patronatus & præsentare; quia eorum
bonorum maritus sit Dominus, neque tenetur solu-
to matrimonio ea reddere, sed tantum eorum astiti-
mationem; si autem bona data sic astitiata non sint,
probabilis maritum illorum non habere dominium,
neque iura patronatus, sed solum habet isto-
rum bonorum administrationem pro matrimonii
oneribus sustinendis, adeoque non patronatum.

Questio 74. Num illegitimo & maxime spu-
rio, aut etiam irregulari competere possit jus
patronatus, & præsentare.

R. Espondeo affirmativè: Azor. cit. cap. 21. qu. 25.
Roch. v. competens q. 2. Castrop. n. 24. Pirh. n. 19.
possunt enim tales fundare, dotare ecclesiam; cui
libet fundanti ecclesiam absque ulla exceptione
conceditur patronatus. c. plementis. c. quicunque. c. 6.
q. 7. item potest castrum, cui annexus patronatus,
emere vel donatione aut legato accipere. Nec ob-
stat tales esse incapaces beneficiorum & pensionis ecclæ-
siasticæ; quia hæc requirunt ordinem, & solum cle-
rico communicantur; patronatus autem etiam laico
competit. Neque obstat, inhabiles esse ad officia
publica; quia juris patronatus exercitium non est
officium publicum, sed privatum, ut Azor. loc. cit.
q. 17. neque semper exercendum, sed cum benefi-
cium vacat Castrop. cit. n. 24.

Questio 75. An & qualiter excommunicata
tus sit capax juris patronatus & præsentan-
di?

1. R. Espondeo primò: etsi excommunicatus ex-
communicatione maiore non amittat juspa-
tronatus ante excommunicationem habitum; ejus
tamen usu & exercitio privatur, donec fuerit abso-
lutos. Pirh. n. 21. ex Azor. cit. c. 21. q. 9.

2. R. Espondeo secundo: potest etiam Episcopus
consentire ut excommunicatus toleratus, & non vi-
tandus, adificando ecclesiam acquirat juspatrona-
tus; etsi exercitium illius non habebit ante absolu-
tionem. Pirh. ibidem. citans Jo. And. in c. nobis h. t. n. 3.

3. R. Espondeo tertio: prælatus excommunicatus
adificans vel dotans ecclesiam indubitate juspatro-
natūs acquirit ecclesiæ vel monasterio. Pirh. ibidem.

4. R. Espondeo quartò: patronus excommunicatus, sive laicus, sive Ecclesiasticus, sive vitandus, sive non vitandus, licet præsentare non potest juxta Pirh. ibidem. Barb. juris Eccle. l. 3. c. 12. num. 162. citans Garc. p. 5. c. 4. n. 307. ubi tamen is de hoc nihil; sed quod ei in hoc nullus factus favor per extray, ad evi-
tanda;

3. cetero autem excommunicato prohibi-
tum sit omne exercitium & usus juris Ecclesiastici.

5. R. Espondeo quintò: excommunicatus vitandus
ne quidem valide præsentare potest, ita ut instru-
tio ab Episcopo facta ad præsentationem talis pa-
tronii sit irrita, Pirh. citans Covar. in c. alma. Barb.
verò loc. cit. abstrahens à vitando & non vitando, ad-
mittit, patronum laicum excommunicatum posse
præsentare validè, non verò ecclesiasticum, citare
pro hoc Sayr. de cens. l. 2. c. 6. n. 7. contra Suarez, loco
paulo post citando n. 31. sic patronum laicum excom-
municatum publicum, modò denunciatus non sit,
præsentare validè docet Garc. p. 5. c. 4. n. 317. citans
Zoësius de jure patratus v. competens. q. 8. num. 22.

Rebuff. tit. de excom. non vitand. Gomes. de expedit. nu-
60. Zerol. in princ. p. 1. v. beneficia §. 5. Sayr. de cens. l. 2.
c. 6. n. 8. &c. contra Lamb. p. 1. l. 2. q. 2. art. 2. & 3. n. 9.

Covar. Chock, &c. hoc nixos fundamento, quod
præsentatus incurrit excommunicationem com-
municando cum patrono excommunicato, quod
falsum est, quia non est necessaria talis communica-
tio in præsentatione; insuper absolvit potest ante in-
stitutionem, nec communicando cum excom-
municato incurrit excommunicatione, nisi is sit de-
nunciatus, vel etiam notorius clerici percussor.
Gar. n. 318. verum tamen, ut subdit Garc. n. 319. po-
test Episcopus non admittere præsentationem à ta-
li laico factam, cum is male faciat præsentando, li-
cer non sit denunciatus, & si alias intra tempus da-
tum non præsentaret legitimè, daretur devolutio,
ut Suar. to. 5. de cens. D. 14. §. 2. n. 8. facta tamen semel
scienter, sive etiam ignoranter admisit tali præsen-
tatione, tenetur præsentatum admittere; cum præ-
sentatio patroni laici excommunicati publici sit
valida, adeoque ex ea jus aliquod quæsumum
præsentato; quod verò docet Garc. loc. cit. n. 316. contra
Suar. l. c. n. 31. invalidam esse præsentationem factam
à patrono ecclæsiastico excommunicato etiam oc-
culto, dum is jure singulari & ratione officii priva-
ti præsentat, non subsistit ex dicendis de collatione,
qua vide.

6. R. Espondeo sexto: excommunicatus non vi-
tandus seu toleratus, etsi obligari non possit Epis-
copum ad acceptandum præsentationem à se fa-
ctam (cum quantum communicare cum tali excom-
municato liceat, nemo tamen ad id obligetur;
acceptatio autem præsentationis sit quædam commu-
nicatio cum patrono excommunicato) potest tam-
en Episcopus eam admittere validè, & licet;
quia non tenetur vitare talem excommunicationem.
Pirh. ibidem citans Suar. d. 14. de cens. f. 2. n. 30.

7. R. Espondeo septimo: denique excommunicato,
etiam vitando, non currit tempus ad præsen-
tandum præscriptum, si is non sit in mora petenda
absolutionis; quia tunc censetur legitimè impedi-
tus; secus, si excommunicatus sit in mora legitimè
præsentandi, quatenus est in mora tollendi hoc im-
pedimentum per petitionem & obtentionem ab-
solutionis; tunc enim Episcopus, evoluto tempore
dato ad præsentandum, liberè potest conferre tale
beneficium. Pirh. n. 22. citans Zoësius l. 2. n. 58. por-
tò ait Pirh. cit. n. 21. in fine, præsentationem in jure
equi-